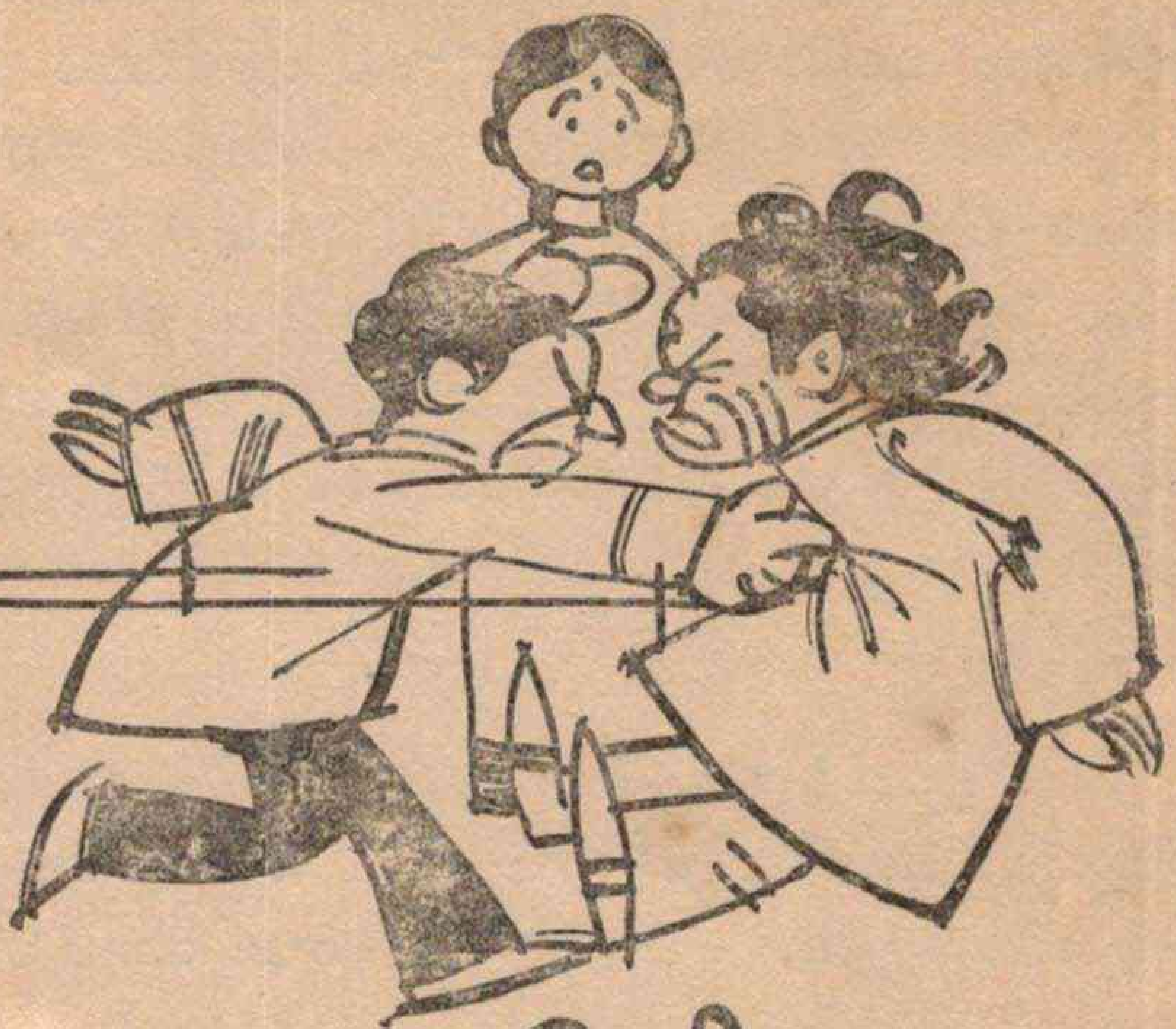

వాడే వీడు

డ్యూయెట్ సీనులో 'హీరోయిన్ పాట వినుట'ను నటిస్తున్న హీరోలాంటి మొహం పెట్టాడు రాజు. "సొంత అయిడియాలూ, కరేజీ ఉంచుకుంటానంటే ఇందులో పనికి రానన్నమాట" అన్నాడు అమాయకంగా.

"కారేజీలేదు కాబేజీలేదు. అవన్నీ జాన్తానై. అవ్వా కావాలి, బువ్వాకావాలంటే ఎలాగ?" అంటూ సుబ్బారావు వెళ్ళిపోయాడు.

"డబ్బు–లక్షలు, వెళ్ళు చంపు–వద్దు కీర్తి" అంటూ గావుకేకలు పెట్టే సినిమా ఆత్మలాగ, రాజు కడుపులో కామేశ్వరరావు ఇవతలకొచ్చేసి ఎదుటపడి పవర్‌ఫుల్‌గా చీవాట్లెయ్యడం మొదలెట్టాడు. "బుద్ధిలేదా బ్రదర్ .... కాఫీకి డబ్బులు అడిగికూడా వద్దంటావా....ఏడూ నీ కర్మం" అంటూ. ఆపాటి పనికికూడా ఏపాటి ఓపిక లేక పోయింది రాజుకు.

సినిమాకథ, పానుపు సీనుమీదనుంచి కానుపు సీనుమీదకి 'కరిగి' పోయినంత చప్పున రాజు మనసు కలల అలలమీంచి జారి కల్లల కొల్లల మధ్యపడింది. ఆ కల్లలే నిజమని ఎలా నమ్మడం? కాని కల్లలు కావడానికి ముందు కలలని తెలుసుగా? అయితే మటుకు? కలలూ కల్లలేగా? అన్నీ కావు. తెల్లారుగట్ల కలలు నిజం అవుతాయట. మరి ఈ సినిమా కలలలో రాత్తిరి వచ్చిన వేమిటో తెల్లవారగట్టొచ్చిన వేమిటో ఎలా తెలీడం? తెల్లవార్లూ వచ్చిన వాటిసంగతెలా? కలలు తెల్లవార్లూరావు. కాసేపే వస్తాయి. వచ్చినా తెల్లవార్లూ వచ్చినట్టనిపిస్తాయి. అంచేత ఇప్పుడేం చెయ్యడం? ఝాం మని రై లెక్కెయ్యడం.

టిక్కెట్టుకి డబ్బులేవి? లేవు. కాబట్టి? రాబర్టు బ్రూసులా ఏడు సార్లు ట్రై చెయ్యాలి. భోజరాజులా 32 సార్లు ప్రయత్నించాలి. ఇప్పటికి ఆరు కథలయ్యాయి. ఆరుగురూ "భోజరాజా యూజ్‌లెస్" అన్నారు.

తనూ మనసూ ఇలా డైలాగు లిచ్చి పుచ్చుకొని మంచీ చెడ్డా మాట్లాడుకున్నాక మెల్లిగా బయల్దేరబోయాడు రాజు.

అంతలోకే అంతటా చిన్నెకం చీకట్లు కమ్మాయి. నీడపడింది. మబ్బేస్తోంది కామోసని పైకి చూశాడు రాజు. అలాంటి ఏర్పాటు కనబడలేదు. కోపంవచ్చిన బాక్సాఫీస్ డైరెక్టరులా సూర్యుడు మండి పడుతున్నాడు. ఎలక్షన్ పొలిటీషియన్‌లా ఎండ కుడి ఎడమా లేకుండా పేల్తోంది.

మరి ఈ చీకట్లేమిటి? ఈనీడ ఏమిటి? అని తలదించాడు రాజు. మిస్టరీ విచ్చిపోయింది. ఈ ప్రకృతి విచిత్రానికి కారణం ఎదురుగా వస్తోంది. అది చాలా పెద్ద కారణం. లావుపాటి, పొడుగుపాటి కారణం.

స్క్రిప్టు మొహం చూడకుండా సెట్‌మీద కొచ్చిన డైరెక్టరు భావాలను గజిబిజిగానూ, ఆర్సన్ వెల్స్ 'ఫ్రేం' కాంపోజిషన్ లా భయంకరంగానూ, ఆహిరి రాగంలో రిషభగాంధారాలలా నల్లగానూ, జూదరి బాకీలలా దట్టంగా ఉన్న ఒక పేద్ద గేరాజుత్తు కనబడింది.

దానికింద రెండు రూపాయలంత ఎర్రటి కుంకంబొట్టు పెట్టుకున్న చిన్న నుదురు. దానికింద శివతాండవానికి పెట్టిన ఎర్ర ఫ్లడ్ లైట్లలాంటి కళ్ళు, చాలా ఏపుగా ఎత్తుగా ఉన్న శాల్తీమీద ఎక్కి వస్తున్నాయి. అంబారీ వేసిన ఏనుగలాంటి ఆ భారీ విగ్రహమే వరహాల రాజుకి ఈ భ్రమ కలిగించింది. 'బాలనాగమ్మ సినిమాలో డా॥ గో॥ సుబ్బారావుగారి వేషం వెయ్యొచ్చు ఈ ఆసామి' అనుకున్నాడు రాజు. అనుకుని, కాస్త వారకి జరిగి పక్కకి ఒరిగి సగౌరవంగా దారి ఇచ్చాడు.

అంతలోనే కొంచెం అసింటా ఉన్న స్టుడియో గేటులోంచి ఓ పెద్దవాను వచ్చింది. దాన్నిండా రంగురంగుల అమ్మాయిలున్నారు. కవాలీ పాటలో కోరస్‌లా, నానా గోలగాను ఉంది కారులో. ఆ కారు హఠాత్తుగా ఆగింది. అందులోంచి ఒక అమ్మడు దిగింది.

హాలీవుడ్ వాళ్ళు ఆమెను చూస్తే మేరిలిన్ మన్రో ఎందుకు పొమ్మంటారు. ఇటాలియన్‌లు సోఫియా లారెన్‌కు సాటి తెస్తారు. బ్రిటిష్ వాళ్ళు 'సౌతిండియన్ లక్ష్మీ నరసు"కు 'బ్రిటిష్ జవాబు' అని పెద్ద హెడ్డింగులు పెట్టి వాటికింద జేన్ మాన్స్‌ఫీల్డ్, డయానా డార్స్‌ల బొమ్మలు లంగోటీలు కట్టుకున్నవీ,—కుంటున్నవీ అచ్చువేసి హడావుడి చేస్తారు. అయితేనేం, సౌతిండియన్‌ల లక్ష్మీ నరసును హాలీవుడ్ కాదు గదా, దేశవాళీ హాలీవుడ్‌లోకూడా సినిమాదృష్ట్యా ఎవరూ ఇంకా చూడ లేదు. చూసిన వాళ్ళకి ఆమె నచ్చలేదు. ఇంకోలా ఆమె నచ్చిందని అన్నవాళ్ళు ఆమెకి నచ్చలేదు.

అందువల్ల నరసు ఎక్స్‌ట్రావేషాలే వేస్తోంది. ఆమెను నటీమణి చేస్తానని ఒట్టేసి పిల్చుకొచ్చిన ఒక ప్రొడ్యూసరు బ్రదరిల్లా, 'అదనీమణి'ని చేసి ఎక్‌స్ట్రాస్ సప్లయర్ కాతాదార్ల జాబితాలో వేయించాడు. తరవాత, నరసు వాళ్ళమ్మని పిలిపించుకుని, తేనాంపేటలో చిన్న కొంప అద్దెకు తీసుకుని కాపరం పెట్టింది. నా అన్నవాడు, మొగదిక్కు లేకుండా ఉండడం మంచిదికాదని రంగన్న అనేవాడిని చేరదీసింది.

ఒకపుడు తేలికగా తూలికగా ఫ్రెడ్ ఆస్టెయిర్‌లా శివరావులా ఉంటూవచ్చిన నరసు క్రమంగా స్థిమితపడి మెరిలిన్‌లా తయారైంది.

ఆమె చేరదీసిన రంగన్న చాలా పెద్దవాడు. తెలుగు సినిమా అంత పొడుగువాడు. దాదాపు ఇండియన్ ఫిలిం హీరోయిన్ అంత లావూ ఉంటాడు. అతని భావాలుకూడా చాలా పెద్దవి. అయినా, ఇంకోచోటు దొరక్క నరుసుతోనే కాలక్షేపం చేస్తున్నాడు — సినిమా తీయడానికి మెల్లగా ప్రయత్నిస్తూ, ఆర్జన అనేది ఏమీ లేకపోయినా నరుసు తెచ్చే దాంటోనే జాగర్త పడుతున్నాడు. ఎంత జాగర్త చేసినా, 'దాహం' పుచ్చుకోవడంలో కొంత కరిగిపోతోంది. పొడక్షనంటే మాటలా? చాలా డబ్బు కావాలి. అందుకని రంగన్న నరసు డబ్బులో కొంచెం ఎక్కువ జాగ్రత్త చేయడం మొదలు పెట్టాడు. ఫైనాన్షల్ సెక్రటరీ తనే కాబట్టి, నరసు వేషాలకి సినిమా కంపెనీలూ, ఎక్స్ట్రా సప్లయర్లూ ఇచ్చే డబ్బు అతనే వసూలు చేస్తాడు, తనను నమ్ముకున్న మనిషి కాబట్టి నరసు జమా ఖర్చులు బేరీజు వెయ్యదు. తిండి గింజలూ గట్రా పడేస్తూ వుండేవాడు. ఎప్పుడన్నా 'మావా ఓ పావలా ఇద్దూ. గాజులు వేయించుకోవాల' అంటుంది.

"యెర్రిపిల్ల ....ఇంద పూలుకూడా కొనుక్కో" అని అర్ధరూపా యిచ్చేస్తాడు రంగన్న. నరసు మురిసి పోతుంది మామ ప్రేమకు. కాని ఈమధ్య మానేసింది మురిసిపోవడం. ఎందుకంటే రంగన్నకి రాత్రిళ్లు కూడా రాచకార్యాలు ఎక్కువై పోయాయి. "పొడక్షన్ తీస్తన్నాను పిల్లోవ్, ఇపుడు కరుచులూ అయన్నీ అడగ మాక!" అన్నాడు. ఓసారి హుషారుగా, ఒక జూనియర్ నటుడిచేత కథా గట్రా రాయించి పట్టు కొచ్చాడు ఓరోజున. మర్నాడు రాత్రి ఆ రచయితనే పట్టుకొచ్చాడు. అతను డబ్బు అడుగుతున్నాడు. ఇతడు "ఆగవయా గురో. మనిద్దరం ముంగల ఈ స్రిప్టుమీన ఈ మాపిటికి కూకుందారి. ష్టిరిటుమెంటూ గట్రా అయితేనే గందా నీకు ఎడమాన్సు ఇచ్చేది" అని విసుక్కున్నాడు.

ఆ "నటయిత", "ఆకలేస్తూవుంటే ఇవన్నీ ఎవడు చేస్తాడయ్యా" అని విసుక్కున్నాడు. కాసేపు ఇద్దరూ గింజుకున్నాక, రంగన్న నరసుని పిలిచాడు.

"నరుసూ నేనిపుడే టీ ఒట్టుకొత్తానుగాని, ఈలోగా నువు ఈరితో డిస్కషింగు సేత్తాఉండు. ఈరోయిను పారుటు మీన కూకుని మాటాడుతూ ఉండండి. నీదేలే ఆ యేసం" అని చెప్పి హడావుడిగా వెళ్ళాడు.

చిరాగ్గానే నరసూ కూర్చుంది ఆ గదిలో.

రైటరు కథగురించి కబుర్లు చెప్పడం మానేసి, గుటకలు మింగుతూ గుడ్లు మిటకరించి చూస్తూ దగ్గిరిసా జరుగుతున్నాడు.

మావ ఎంతకీ రాడేం అని విసుక్కుంది నరసు.

"వారు ఈ పూటకి రారు .... నీతో చెప్పలేదా నరసూ?...." అన్నాడు ఆ ఆసామి వెకిలిగా ఇకిలించి నరసు భుజంమీద తేలిగ్గా వేళ్ల మోపుతూ. ఇదివరకైతే ఊరుకునేది గాని, ఇప్పుడు ఆకలి బాధ లేదు. ఒక మొగాణ్ని నమ్ముకుని వాడి చాటున పడుండ దలచుకుంది. అందుకని ఒళ్ళు మండింది. 'నీ జిమ్మడ.... యెదవ సచ్చినోడా! ఎన్ని గుండెల్రా నీకు' అంటూ లాగి లెంపకాయ కొట్టింది నరసు.

"నాకేం తెలుసు, ఎడ్వాన్సు అడిగితే, ఇలా సర్దుబాటు చేసుకుందాం ....నీకిష్టమేనూ అని చెప్పాడు మీవాడు....నాకు దిక్కులేకపోక పోలేదు" అన్నాడు అతను లేచి నిలబడి.

ఆ రాత్రి రంగన్న రాలేదు. మర్నాడుకూడా రాలేదు. "మొగ సచ్చినోళ్ళని నమ్మమని వొపురు సొప్పారు" అంది నరసు తల్లి ఆ మర్నాడు.

వారం తిరిగినా రంగన్న జాడ తెలియరాలేదు. నరసుకి దిగులు పట్టుకుంది. తరవాత చిరాకు కలిగింది.

"యదవనాయాల" అనుకుంది.

మర్నాడు డబ్బుకి ఇరకాటం అయింది. ఎక్స్ట్రా సప్లయర్ దగ్గర కెళ్ళి తనకు రావలసిన దాంట్లో కొంతేనా సర్దమంది.

"మీవాడు పట్టిగెళ్ళాడు గదా....నీకు చెప్పలేదా....చెడిందా కథ?" అన్నాడు అతను ఓరకంటచూసి నవ్వుతూ.

నరసుగుండె గతుక్కుమంది. గిరుక్కున తిరిగి ఇవతల కొచ్చేసింది. తనకు డబ్బు రావలసున్న నాలుగైదు కంపెనీలకెళ్ళి కనుక్కునేసరికి, రంగన్న అన్నిచోట్లా ఇలాగే చేశాడని తేలింది.

"నువ్వే ఇమ్మంటివిగా అతగాడికి? ఊదరగొడితే ఇచ్చేశాం.... నీకు చెప్పలేదేం? .... చెడిందా కథ?" అన్నారు వాళ్ళు జాలిపడుతూ.

"కొంప ముంచేశాడు యదవనాయాల" అనుకుంది నరసు.

దారిలో సుబ్బులు ఎదురైంది.

"రంగన్న సొంత కంపెనీ ఎడుతున్నాడంటగా? .... ఏం గిరాకీ? ....పిట్టనిగినా పట్టారేం?" అంది ఒక రకంగా.

"నా జొంద .... ఆడు నా కొంప ముంచిపొయ్యాడు .... సినిమా తీత్తాడంట సినిమా, ఈడిబతుక్కుదొకచే తక్కువ .... యదవాని యుదవ" అని తిట్టుకుంది నరసు.

"పోన్లే పీడా విరగడైంది. మన మానాన మనం బతుకుదారి...." అంది వాళ్ళమ్మ ఆరాత్రి పన్నెండింటికి వండి, తిండిపెడుతూ.

పదిరోజుల తరవాత ఇపుడు నరసు కంట పడ్డాడు రంగన్న. స్టుడియో వానులోంచి చూస్తూనే ఆపించి కిందకి దూకింది నరసు.

రంగన్న అడుగు చురుగ్గా వెయ్యబోయాడు. నరసుకూడా పరుగెత్తబోయి, ఎదట రాజునిచూసి "అన్నా! ఆ యెదవ నాయాల్ని ఆపు .... " అని ఒక్క కేకవేసింది.

రాజు చేతుల్తో ఆలోచించి, రంగన్నను అటకాయించాడు.

"ఏరా .... ఏటి? డబ్బేదీ? .... సిగ్గులేదూ?" అంటూ దమాయించింది నరసు.

రంగన్న కోపం అంతా అడ్డుతగిలిన రాజుమీదికి తిరిగింది .... ఎందుకు ఆపావంటూ తన్నబోయాడు.

"నాడబ్బు కక్కు ...." అంది నరసు ఏడుపూ, కోపం దిగమింగుతూ.

"పొడక్షన్ తీశాక ఇత్తాలే .... ఇప్పుడు కానీనేదు" అన్నాడు రంగన్న.

అతను తొడుకున్న గ్లాస్కో చొక్కా జేబులో ఐదురూపాయల నోట్ల దొంతర కనబడుతూనే వుంది.

"అదేం? అదికాదు డబ్బు" అన్నాడు రాజు.

"ఛప్ నోర్ముయ్"

"మూస్తానా మూసి చూపిస్తానా? అన్నా నువ్వు ముంగలా డబ్బు తీసుకో చెప్తా...." అంటూ నరసు గబుక్కున రంగన్న రెక్కలు వెనక్కి విరిచి పట్టుకుంది. రాజు మళ్ళీ చేతుల్తోనే ఆలోచించాడు. తక్షణం ఆడబ్బు లాక్కున్నాడు.

"పట్టపగలు ఇట్లా దోచుకు బతుకుదామనే?"

అంటూ రంకెవేసి, నరసు పట్టు విడిపించుకుని రాజు మీదికి విరుచుకు పడ్డాడు లావుపాటి రంగన్న.

రాజు ఈసారికూడా చేతుల్తోనే ఆలోచించాడు.

రిపబ్లిక్ స్టంటు సినిమాలు చూస్తున్నప్పటినుంచి వాటిలో ముష్టి ప్రయోగాలు చేసి చూడాలని అతను ఎంతో ముచ్చట పడుతున్నాడు. ఇవాళ అనుకోకుండా ఛాన్సు వచ్చింది.

లావుపాటి రంగన్న డొక్కలో ఒక్క పోటు పొడిచాడు. ఎముక దెబ్బేమో అది బాగానే అనింది. 'అమ్మో' అన్నాడు రంగన్న. వుత్సాహంతో, కుడి పిడికిటితో రంగన్న ఎడమదవడకింద పొడిచినట్టు కొట్టాడు రాజు. ఆ దెబ్బకి పెదిమ కరచుకున్నాడు రంగన్న. రాజు హుషారుకొద్దీ అలవాటు లేని వాటంలో ఎడమచేతిదెబ్బ కొట్టబోయి గురితప్పి తూలాడు. రక్తం కళ్ళచూసిన రంగన్న రెచ్చిపోయి, రాజు మళ్ళీ కోలుకోకుండా అదే పనిగా బాదేశాడు.

నరసు కేకలు మొదలెట్టింది. జనం పోగవుతున్నారు.

'సూడానె వేరు కసలె' అని పాడుతూ వేరుశనక్కాయల||బండీ వాడు ఉత్సాహంగా వచ్చి ఆగాడు. వాణ్ణిచూసి డబ్బా లాటరీవాడొకడు దుకాణం పెడదామని సరదా పడ్డాడు. పెడితే, వ్యాపారం బాగానే జరిగేది కాని, జనాన్ని చూసి, రంగన్న బెదిరి, గబగబా పెద్ద అంగలు వేసుకుంటూ వెళ్ళిపోయాడు.

దెబ్బలకి స్పృహతప్పి పడిపోయిన రాజుని చూస్తే నరసుకి ఏడుపు పెల్లుబికి వచ్చేసింది.

"ముక్కు మొగం కూడా తెల్లు .... నామూలాన ఇంత దెబ్బ తిన్నాడు" అని నొచ్చుకుంటూ, గబుక్కున కూలబడి, రాజు తలను ఒళ్ళో పెట్టుకుని చెంగుతో విసురుతూ "ఒరు సోడా కొండా అన్నా" అంది చుట్టూ ఉన్న ప్రేక్షకులను చూసి.